

عنوان مقاله:

بررسی اثر بخشی آموزش مبتنی بر روش تدریس وارونه بر خودکنترلی دانش آموزان سوم ابتدایی در درس ریاضی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس سراسری دانش و فناوری علوم تربیتی مطالعات اجتماعی و روانشناسی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علی اسمعیل زاده پیله رود - کارشناس رشته علوم تربیتی، آموزگار مقطع ابتدایی

محسن مولاپناه - دکتری مدیریت آموزشی، آموزگار مقطع ابتدایی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثر بخشی آموزش مبتنی بر روش تدریس وارونه بر خودکنترلی دانش آموزان ابتدایی در درس علوم با روش شبه آزمایشی در سال تحصیلی 96 - 1397 انجام شد. جامعه آماری کلیه دانش آموزان مقطع ابتدایی در شهر اردبیل، روستای قزلقیه بوده که تعداد 40 دانش آموز (20 نفر گروه آزمایش و 20 نفر گروه کنترل) از دو کلاس یک مدرسه با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. در گروه آزمایش از روش تدریس وارونه و در گروه کنترل از روش سنتی سخنرانی استفاده شد. پیش آزمون قبل از اعمال متغیرهای مداخله و پس آزمون پس از اعمال آزمایشی انجام شد. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه های استاندارد راهبردهای انگیزشی برای یادگیری، پرسشنامه انگیزه تحصیلی هرمنس، پرسشنامه خودکنترلی تانجی به منظور سنجش آزمودنی ها استفاده شد. به منظور تجزیه تحلیل داده ها از تحلیل کواریانس به کمک نرم افزار، SPSS 22 استفاده شد. یافته ها ی پژوهش نشان داد بین دو گروه از لحاظ وجود متغیر روش تدریس وارونه تفاوت معنی دار وجود دارد. به عبارتی نتایج پژوهش نشان داد روش تدریس وارونه نسبت به روش تدریس سنتی در رشد خودکنترلی دانش آموزان تاثیر دارد.

کلمات کلیدی:

روش تدریس وارونه، خودکنترلی، انگیزش تحصیلی، یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/821884>

